

Mandat for evaluering av mineralloven

Innhold

1. Innledning.....	1
2. Oppfølging av anbefalingene i NOU 2007:13	2
3. Mandat for evalueringen og avgrensning	3
4. Datagrunnlag	3
5. Identifisering av særskilte problemstillinger	4
5.1. Kapittel 1 Innledende bestemmelser	4
5.2. Kapittel 2 Leting.....	6
5.3. Kapittel 4 Undersøkelse av statens mineraler.....	6
5.4. Kapittel 5 Utvinningsrett til grunneiers mineraler	7
5.5. Kapittel 6 Utvinningsrett til statens mineraler	7
5.6. Kapittel 7 Ekspropriasjon.....	7
5.7. Kapittel 8 Drift	7
5.8. Kapittel 9 Generelle bestemmelser.....	8
5.9. Kapittel 10 Gebyrer og avgifter	8
5.10. Kapittel 11 Tilsyn	8
6. Temaer for vurdering i forskrift til mineralloven	8
6.1. Kapittel 1 Undersøkelse, utvinning og drift.....	8
6.2. Kapittel 2 Opprydding og sikring	9
6.3. Kapittel 3 Krav til kvalifikasjoner ved drift av mineralske forekomster	9
6.4. Kapittel 4 Godkjenning som bergteknisk ansvarlig	9
6.5. Kapittel 5 Gebyr og avgifter.....	9
7. Vurdering av forskrift om kart over underjords- og dagbruddsanlegg	9

1. Innledning

Nærings- og fiskeridepartementet skal gjennomføre en evaluering av mineralloven, forskrift til mineralloven og forskrift om kart over underjords- og dagbruddsanlegg.

Mineralloven trådte i kraft 1.1.2010. Loven hadde en overgangsordning som varte i fem år, til 31.12.2014. Det er derfor først etter denne datoen at en del av lovens bestemmelser i praksis har blitt fulgt opp. Dette gjør at de ulike delene av loven har noe ulik modningsgrad, og for enkelte deler kan de fulle effektene være vanskelig å vurdere allerede nå.

Nærings- og fiskeridepartementet gjennomførte i 2012 en evaluering av Direktoratet for mineralforvaltning (DMF). Evalueringen viste at de ikke hadde kapasitet og kompetanse til å dekke de oppgavene de er satt til å gjøre gjennom mineralloven, budsjettproposisjonen og tildelingsbrev. DMF

har siden 2013 om lag doblet grunnbevilgningen og antallet årsverk. En viktig del av styrkingen har vært en kraftig oppbygging av juridisk kompetanse og kapasitet. Det er likevel først nylig at DMF har fått tilstrekkelig god implementering av loven i systemer og saksbehandling til å ha forutsetninger for å vurdere erfaringer med praktiseringen av loven. Eksempelvis har Direktoratet for mineralforvaltning først i 2016, 2017 og 2018 utarbeidet veiledere for viktige områder i loven. Det kan derfor ikke utelukkes at det på enkelte områder i større grad dreier seg om å etablere praksis, veiledningsmateriell og kompetanseoppbygging i mineralnæringen mv. enn at lov og forskrift er utydelig.

NFD skal nedsette et utvalg som skal gjennomføre evalueringen. Det legges opp til at utvalget selv står for, eller organiserer, sekretariatet for arbeidet. Arbeidet innrettes med utgangspunkt i det overordnede mandatet.

Arbeidet med evalueringen vil kreve juridisk, økonomisk og forvaltningsmessig kompetanse. DMF og NGU påregner å bidra med underlagsmateriale, innspill og vurderinger på enkelte områder ved behov.

Evalueringen vil være en viktig del av kunnskapsgrunnlaget for senere eventuelle endringer i mineralloven. Departementet har innhentet innspill om mulige forbedringer, uklarheter mv. i mineralloven, og har med utgangspunkt i innspillene utarbeidet en overordnet oppdragsbeskrivelse for oppdraget, og en oversikt over utvalgte tema departementet anser at vil være ønskelig å belyse nærmere i evalueringen.

Arbeidet skal resultere i en sluttrapport som skal være offentlig tilgjengelig. Sluttrapporten vil danne et viktig grunnlag for departementets videre arbeid med eventuelle endringer av mineralloven.

2. Oppfølging av anbefalingene i NOU 2007:13

NOU 2007:13 Den nye sameretten har vurderinger og anbefalinger som knytter seg til den daværende bergverkslovgivningen. Da mineralloven ble utarbeidet, ble det etter konsultasjoner med Sametinget ikke oppnådd enighet om bestemmelsene om ivaretagelse av samiske rettigheter. Dette er beskrevet nærmere i Ot.prp. 43 (2008-2009). Sametinget anså blant annet at hensynet til samiske interesser utenfor Finnmark og spørsmål om kompensasjon til samiske interesser ikke var tilfredsstillende håndtert.

NOU 2007:13 var på høring med høringsfrist i april 2009. Forslag til ny minerallov ble sendt på høring i 2003 og etter høring og innarbeiding av høringsinnspill ble daværende Nærings- og handelsdepartementets tilrådning godkjent i statsråd 20. mars 2009. Stortinget behandlet og vedtok loven i juni 2009. Departementet skrev i Ot. prp. 43 (2008-2009) at det ikke var ønskelig eller hensiktsmessig å gi nye lovbestemmelser på området så lenge vurderingen av SRU IIs forslag pågikk. Departementet skrev videre at "derimot kan det bli behov for å endre loven på et senere tidspunkt som ledd i oppfølgingen av SRU II som ledd i en helhetlig vurdering av samiske rettigheter".

Regjeringen har i Nordområdemeldingen i 2017 sagt at "I forbindelse med evaluering av mineralloven skal forslagene fra samerettsutvalget vurderes". Utvalgets oppgaver knyttet til oppfølgingen av Samerettsutvalgets anbefaling fremgår av mandatet nedenfor. Departementet har behov for et oppdatert kunnskapsgrunnlag dersom det senere skal startes et lovarbeid. Sametinget og Norske reindriftsamers landsforbund (NRL) kan ha oppdatert sine offisielle syn på mineralloven og bestemmelsene om urfolks rettigheter. Utvalget vil trolig ha nytte av å ha dialog med Sametinget og NRL for å få deres oppdaterte synspunkter. Disse synspunktene vil i seg selv utgjøre en del av

evalueringen. Behovet for videre oppfølging av SRU II vil vurderes etter at evalueringen foreligger, og ses i sammenheng med departementets videre arbeid med eventuelle endringer i mineralloven.

3. Mandat for evalueringen og avgrensning

Formålet med evalueringen er å vurdere om mineralloven med forskrifter bidrar best mulig til oppfyllelse av Nærings- og fiskeridepartementets overordnede mål om å legge til rette for størst mulig samlet verdiskaping innenfor bærekraftige rammer.

Utvalget skal identifisere eventuelle feil, inkonsistenser, mangler og mulige forbedringsområder og forenklinger i mineralloven. Utvalget skal belyse økonomiske kostnader, herunder kostnader knyttet til tidsbruk ved behandling av tillatelser og driftskonsesjon etter mineralloven og andre administrative byrder som loven påfører næringslivet, og administrative kostnader for Direktoratet for mineralforvaltning (DMF). Utvalget skal vurdere om dagens utforming av mineralloven med forskrifter legger til rette for digitalisering og effektivisering av saksbehandlingsprosesser i DMF, og legger til rette for raske og effektive myndighetsprosesser.

Utvalget skal også vurdere om loven med forskrifter legger til rette for en hensiktsmessig ansvars- og arbeidsfordeling mellom departementet og DMF i saker der DMF utøver delegert myndighet, og mellom DMF og Norges geologiske undersøkelse (NGU).

Evalueringen skal inkludere en gjengivelse av de innspill som har kommet fra samiske interesser og andre om mineralloven og om forholdet mellom norske folkerettslige forpliktelser overfor samene på den ene side og minerallovens system og bestemmelser på den annen side.

Evalueringen skal inkludere en vurdering av om mineralloven gir et godt nok rammeverk for en bærekraftig ressursutvikling og om loven i tilstrekkelig grad sikrer miljøhensyn, herunder behovet for et tydelig regelverk som gir god forutsigbarhet for mineralnæringen, samfunnet og offentlige myndigheter.

For å oppnå brukervennlige og effektive regler bør klart språk og forenkling være gjennomgående vurderingstemaer.

For å få en mest mulig hensiktsmessig bruk av ressurser, avgrenses arbeidet på noen områder. Evalueringen omfatter ikke Bergverksordningen for Svalbard. Det hører heller ikke med til mandatet å evaluere Direktoratet for mineralforvaltning. Utvalget kan imidlertid vurdere DMFs tolkning av loven mv. der det anses som nødvendig.

Utvalgets budsjett vil bli fastsatt særskilt. Godtgjørelse følger av de til enhver tid gjeldende bestemmelsene i Statens personalhåndbok om godtgjøring mv. til leder, medlemmer og sekretærer i utvalg.

Utvalget skal levere innstillingen innen 30.11.2018.

4. Datagrunnlag

Evalueringen bør omfatte innhenting av et egnet datagrunnlag gjennom for eksempel spørreundersøkelse, intervjuer av representanter for utvalgte virksomheter, innhenting av tallmateriale fra egnede kilder mv. Departementet legger til grunn at utvalget på en grundig måte innhenter synspunkter fra mineralnæringen og eventuelle andre når det gjelder mineralloven og hvordan den virker.

NFD har gitt et eget oppdrag til DMF om utarbeidelse av vurderinger og et kunnskapsgrunnlag knyttet til behandlingen av gebyrbelagte sakstyper. Oppdraget inkluderer også en vurdering av om det bør innføres et tilsynsgebyr, og hvordan et slikt gebyr i tilfelle bør fastsettes.

5. Identifisering av særskilte problemstillinger

Nedenfor er en oppsummering av særskilte temaer som departementet har identifisert som aktuelle for utvalget. Listen er ikke å forstå som en uttømmende liste over temaer som skal inngå i evalueringen.

5.1. Kapittel 1 Innledende bestemmelser

§ 1 Formål og § 2 Hensyn ved forvaltning og bruk av mineralressursene

Ot.prp. nr. 43 (2008-2009) beskriver lovens formålsparagraf overordnet, og med vekt på forståelsen av bærekraftbegrepet. DMF har påpekt at forarbeidene gir lite veiledning om hvordan formålsbestemmelsen i § 1 skal forstås og har stilt spørsmål ved om lovens formål kommer tydelig nok frem i loven for øvrig.

Et viktig underliggende formål i loven er samfunnsøkonomisk effektiv ressursbruk. For § 1 og § 2 bør det vurderes om dette fremgår tilstrekkelig tydelig.

Direktoratet for mineralforvaltning har påpekt at formålsparagrafen angir visse hensyn som forvaltning og bruk av mineralressurser skal ivareta, men at loven i for liten grad angir *hvordan* disse hensynene skal følges opp i myndighetsutøvelsen og hvor langt forvaltningen bør gå i å stille konkrete krav i for eksempel driftskonsesjon. For eksempel angis det at hensynet til miljømessige konsekvenser skal ivaretas, og at loven skal sikre forvaltning og bruk av mineralressurser i samsvar med prinsippet om bærekraftig utvikling.

§ 3 Saklig virkeområde

I andre avsnitt i § 3 angis at "Loven gjelder ethvert uttak av mineralske forekomster. Loven gjelder likevel ikke uttak som hovedsakelig er en del av annen utnyttelse av grunnen".

I mange bygge- og samferdselsprosjekter er det betydelige uttak av mineralske masser. I noen tilfeller selges disse massene i markedet, i konkurranse med ordinære produsenter av ulike knuste fjellfraksjoner. Det er ikke angitt noen presis grenseoppgang for hvilke uttak som omfattes av loven. I Ot.prp. nr. 43 (2008-2009) kap. 5.1. s. 42 er det angitt at DMF har kompetanse til å avgjøre om mineralloven kommer til anvendelse i enkelttilfeller, etter en helhetlig vurdering.

Det bør vurderes om denne avgrensningen fungerer tilfredsstillende. I vurderingen bør både konkurransemessige forhold, hensynet til likebehandling av ulike uttak og hensynet til god ressursforvaltning og god kunnskap om bruk av mineralressurser inngå.

DMF har også påpekt at det av hensyn til en samfunnsmessig forsvarlig forvaltning (jf. § 1) er en utfordring å ha tilstrekkelig oversikt over masseuttak som ikke er en del av mineralutvinning.

§ 5 Forholdet til annet regelverk

DMF kan i tildeling av driftskonsesjon og tildeling av rettigheter til undersøkelser og utvinning legge til grunn at privatrettslige forhold er avklart i avtaler. Særlig gjelder det om søker har sikret seg nødvendige avtaler med grunneiere. Det bør vurderes om det er tilstrekkelig avgrenset og tydeliggjort at tillatelser etter loven ikke innebærer noen avgjørelse om privatrettslige forhold.

Det kan ta lang tid fra leting og undersøkelser starter opp og frem til oppstart av nye mineraluttak. Dette gjelder særlig for større og mer kompliserte uttak som potensielt kan gi store miljøvirkninger. Det medfører usikkerhet for investorer og kostnader for næringslivet. Nye uttak krever tillatelser etter flere lovverk. De viktigste er avklaringen i planprosessen (plan- og bygningsloven) og utslippstillatelse etter forurensningsloven. En utfordring for tidsbruken er at hver enkelt myndighetsprosess er tidkrevende, og at de enkelte tillatelsene i mange tilfeller vurderes sekvensielt. Typisk gang i slike saker er planavklaring, deretter utslippstillatelse og til slutt driftskonsesjon etter mineralloven.

Ved enkelte større prosjekter har reguleringsplan og utslippstillatelse blitt vurdert i sammenheng. Det kan være behov for å vurdere om mineralloven og forskrift til mineralloven i tilstrekkelig grad legger til rette for at tillatelsene etter mineralloven, og særlig driftskonsesjon, ses i sammenheng med andre myndighetsprosesser for eksempel ved parallell behandling, bedre samordning e.l., slik at bedriftene kan unngå unødvendig tidsbruk.

Flere ulike myndigheter kan stille miljøkrav til mineraluttak, og flere ulike regelverk må oppfylles. Miljøhensyn skal først og fremst ivaretas gjennom plan- og bygningslovens regelverk for arealplanlegging og konsekvensutredning, og gjennom utslippstillatelse gitt etter forurensningsloven. Ettersom beslutninger om arealbruk og utslippstillatelse som regel foretas før gruveen er ferdig prosjektert og bygget, vil de måtte basere seg på mer overordnet informasjon om gruvens utforming og miljøpåvirkning. Driftskonsesjonen gis som regel på et senere tidspunkt, da den som regel krever mer detaljert informasjon om uttaket. I driftskonsesjonen kan det også stilles krav som går på miljøforhold. Dette vil i mange tilfeller dreie seg om hvordan uttaket best kan begrense støy, visuell påvirkning og støv. I prinsippet kan det imidlertid fremkomme informasjon i driftskonsesjonsbehandlingen som kan tilsi regulering i driftskonsesjon av andre relevante miljøforhold. Det er av stor betydning at mineralloven med forskrifter gir så stor forutsigbarhet som mulig for mineralnæringen, samtidig som hensynet til en effektiv og treffsikker miljøforvaltning ivaretas, herunder hensiktsmessige avgrensninger mellom mineralloven og annet relevant regelverk.

Evalueringen skal vurdere om mineralloven har et tilstrekkelig klart ressursperspektiv. I dette inngår å vurdere om dagens regelverk i tilstrekkelig grad legger til rette for å redusere volumet av avgangsmasser. Et ressursperspektiv tilsier også at regelverket legger til rette for at restmasser disponeres på en slik måte at det senere kan være mulig å nyttiggjøre seg eventuelle restressurser. Disponeringen av restmasser adresseres i utslippstillatelsen ut fra hensynet til å minimere miljøpåvirkningen av uttaket, men kan også adresseres for eksempel i driftskonsesjonen ut fra et ressursforvaltningsperspektiv.

Bestemmelsene om ivaretagelse av samiske hensyn i mineralloven, herunder § 17, bør ses i sammenheng med regler i annet sektorlovverk og sektorovergripende lovverk og forpliktelser. Eksempelvis er det krav om konsultasjon med Sametinget og samiske rettighetshavere i flere ulike prosesser for mineralprosjekter som berører samiske interesser direkte. Særlig gjelder dette mineralprosjekter som vil beslaglegge areal eller påvirke arealer der det foregår reindrift i en eller annen utstrekning.

§ 7 Lovens mineral kategorier

Loven har en oppdeling i statens mineraler og grunneiers mineraler som er historisk begrunnet. Oppdelingen er ikke nødvendigvis hensiktsmessig i dag. Det vil være hensiktsmessig om evalueringen tar opp dette temaet.

Oppdelingen i statens mineraler og grunneiers mineraler er i mange tilfeller mindre entydig enn ønskelig. Mineralressurser vil i alminnelighet inneholde en blanding av de to. I de fleste tilfeller vil enten grunneiers mineraler eller statens mineraler være klart mest interessante rent kommersielt. Det bør vurderes om dagens inndeling og bestemmelsene som angir hvordan "blandede mineralressurser" skal håndteres, fungerer tilfredsstillende.

5.2. Kapittel 2 Leting

Det bør vurderes om dagens definisjoner av leting og undersøkelser er hensiktsmessig og tilstrekkelig tydelig.

I dag skiller ikke mineralloven mellom kommersielt begrunnet leting i regi av private virksomheter og kartlegging i regi av myndighetene. Mens alminnelig leting er underlagt flere typer begrensninger, bør det vurderes om myndighetene bør ha et større rom for å drive kartlegging enn private aktører trenger eller bør ha.

§ 8 Leteretten og § 9 Leterettens omfang

Det har innkommet enkelte innspill om uttak av mineraler som foretas under dekke av leting. Departementet antar at dette ikke er knyttet til uklarheter i loven.

Det har blitt påpekt at begrepet skade av betydning kan være uklart.

§ 10 Varslingsplikt

Departementet har fått innspill om at grunneiere ikke uten videre er tilfreds med den varslingen som gjøres i dag. Flere grunneiere bor ikke lokalt og kan derfor ikke forventes å oppfatte varsling gjennom notis i lokalaviser e.l. Det bør vurderes om lov og forskrift gir nødvendig handlingsrom til å sørge for effektiv og tilstrekkelig varsling.

5.3. Kapittel 4 Undersøkelse av statens mineraler

§ 13 Søknad om undersøkelsesrett

Dagens system for tildeling av undersøkelsesrett gir begrensede muligheter for å kreve aktivitet og å avskjære useriøse aktører. I andre land finnes andre ordninger, for eksempel at tillatelse gis for kortere tidsrom, men med mer fleksible muligheter for forlengelse.

Utvalget bør se på om grunnlagene som loven i dag angir for å avskjære søknader om undersøkelsesrett, er tilstrekkelige. I den sammenheng må det også hensynet til et forutsigbart regelverk og en forutsigbar praktisering tas i betraktning. Utvalget bør vurdere virkningene av at det er mulig for bedrifter å "båndlegge" store arealer ved å få tildelt eksklusiv undersøkelsestillatelse. Det kan på den ene siden være effektivt å begynne et undersøkelsesarbeid bredt og deretter snevre inn. På den andre siden kan dette brukes til å hindre mulige konkurrenter i å få tildelt undersøkelsestillatelser til områdene.

§ 14 Forholdet til andre rettighetshavere

Loven sier både at lik prioritet gir lik rett til undersøkelse, og (§ 16) at prioritet regnes fra dagen søknaden kommer inn til DMF. Det kan synes kompliserende.

§ 17 Søknad om undersøkelse i Finnmark

Bestemmelsene med særregler for Finnmark gir Sametinget og grunneier i Finnmark anledning til å heve saker til departementet med mulighet for anke til Kongen. Det har vært påpekt fra næringshold

at dette ikke er nødvendig og bidrar til økt usikkerhet om myndighetsprosessene og økt tidsbruk, mens det fra Sametinget er signalisert at dette er en ønskelig ordning.

§ 21 Sikkerhetsstillelse

Forurensningsmyndighetene og DMF kan begge stille krav om økonomisk sikkerhet til å dekke hhv. miljøtiltak (hjemlet i forurensningsloven) og annen opprydning hjemlet i mineralloven (planering, sikring av farlige områder mv.). Opprydning etter mineraluttak kan i noen tilfeller være kostbart, og sikkerhetsstillelse for et beløp som er tilstrekkelig for å gjennomføre alle ønskelige tiltak etter uforutsette nedleggelse, kan medføre en vesentlig byrde for virksomhetene. Alternativet er en for lav sikkerhetsstillelse som ikke er tilstrekkelig for å gjennomføre nødvendige tiltak i tilfeller der en bedrift går konkurs. Det bør vurderes om bestemmelsen om sikkerhetsstillelse fungerer etter hensikten og om det er behov for bedre koordinering mellom de økonomiske sikkerhetsstillelsene til miljøtiltak og annen opprydning.

§ 22 Opphør av undersøkelsesretten og § 23 Forlengelse av undersøkelsesretten

Det bør vurderes om systemet med undersøkelsesrett fungerer etter hensikten. Det er i dag ingen krav til rapportering, arbeidsplikt e.l. mens man har undersøkelsesrett. Det er heller ikke krav til kompetanse.

5.4. Kapittel 5 Utvinningsrett til grunneiers mineraler

§ 29 Avtale om utvinningsrett

Erstatning ved ekspropriasjon ved utvinning av grunneiers mineraler fastsettes i dag av domstolene. Det er muligens noe variasjon i kompensasjonen grunneier mottar fra utvinner. Departementet har begrenset kunnskap om hvorvidt dagens ordning gir gode rammevilkår for næringsvirksomhet. Det bør vurderes om dagens system legger godt til rette for samlet verdiskaping.

5.5. Kapittel 6 Utvinningsrett til statens mineraler

§ 29 Søknad om utvinningsrett

DMF har begrensede muligheter til å avslå søknader om utvinningsrett, eller på annen måte legge til rette for at tildelinger av eksklusiv utvinningsrett foretas og forvaltes til beste for samfunnet. Det bør vurderes hvordan lovens bestemmelse fungerer. Informasjon om hvordan dette håndteres i andre land kan bidra til å belyse spørsmålet.

§ 32 Utvinningsrettens innhold

Det bør vurderes om forholdet mellom uttak av statens mineraler og uttak av grunneiers mineraler er avgrenset hensiktsmessig.

5.6. Kapittel 7 Ekspropriasjon

5.7. Kapittel 8 Drift

§ 41 Bergfaglig forsvarlig drift

Bestemmelsen er knapp og det kan være uklart hva som ligger i bergfaglig forsvarlig drift. Det bør vurderes om bestemmelsen er dekkende, jf. lovens formålsparagraf.

§ 42 Meldepliktige uttak og § 43 Konesjonspliktige uttak

Det bør vurderes om de fastsatte grensene på 500 og 10 000 m³ er hensiktsmessige. Herunder bør det vurderes om det kan være et forenklingspotensial knyttet til håndhevingen av loven ved endring

av grensene, og hvor stort et slikt potensial eventuelt er. Det bør også vurderes om loven gir tilstrekkelig fleksibilitet til DMF til å justere kravene i konsesjoner ut fra uttakenes kompleksitet og omfang.

Mineralutvinning kan i noen tilfeller gi eksterne virkninger i form av økte kostnader, reduserte muligheter til å drive enkelte typer virksomhet mv. Eksempler kan være redusert anledning til å drive fiske eller fangst i områder der det etableres sjødeponi for avgangsmasser, eller reduserte muligheter for å drive reindrift ved etablering i samiske områder. Det kan i slike tilfeller være kostnadskrevende for små aktører å søke erstatning gjennom rettssystemet i tilfeller der aktørene ikke har kommet til private avtaler. Det kan settes vilkår i konsesjonen. Det bør vurderes om mineralloven gir tilstrekkelig anledning til å sette vilkår om erstatning for tapt inntekt eller ulempe, avbøtende tiltak for å redusere ulemper ved uttaket for tredjepart mv. i driftskonsesjon mv.

5.8. Kapittel 9 Generelle bestemmelser

§ 47 Områder unntatt fra leting og undersøkelse

Begrepet leting kan omfatte mange aktiviteter, med ulik grad av inngripende virkning. Eksempelvis vil overflyvning med fly eller helikopter kunne være en viktig del av informasjonsinnhenting for offentlige virksomheter og leteselskaper. Det bør vurderes om det er tilstrekkelig klart hvilke aktiviteter leting omfatter, og hva som faller utenfor letebegrepet, samt om alle former for leting skal inngå i listen i § 47. Jf. også merknad til kapittel 2 om definisjon av leting og myndighetenes kartlegging.

§ 49 Sikringsplikt

Det bør vurderes om loven gir gode og klare nok rammer for oppstart av bergverksdrift i områder der det er behov for opprydning og sikring knyttet til tidligere aktivitet.

5.9. Kapittel 10 Gebyrer og avgifter

Gebyrer og avgifter etter mineralloven er fastsatt i forskrift til mineralloven. Det er gitt et eget oppdrag til DMF om vurdering av gebyrer. Evalueringen bør se egen innsats på området i sammenheng med dette oppdraget.

5.10. Kapittel 11 Tilsyn

§ 59 Tilsyn

Begrepet godkjent driftsplan i § 59 bør ses i sammenheng med hvilken rolle driftsplanen skal ha. DMF har påpekt at de ikke ser det som naturlig at de skal godkjenne driftsplan.

6. Temaer for vurdering i forskrift til mineralloven

6.1. Kapittel 1 Undersøkelse, utvinning og drift

§ 1-1, 1-2 og 1-3 bør gjennomgås i sin helhet i lys av de elektroniske systemene som finnes i DMF for mottak av søknader.

§ 1-4 bør gjennomgås i sin helhet sett i lys av systemene hos DMF og NGU og hvilke behov de to etatene har.

§ 1-8 Godkjenning av driftsplan må ses i sammenheng med om DMF skal godkjenne driftsplan eller ikke. Det bør vurderes om forskriften beskriver innhold, utforming mv. av driftsplan på en egnet måte.

§ 1-9 Rapportering ved drift

Det bør gjennomgås hvilke behov DMF har og hvilke behov myndighetene for øvrig har, samt om forskriften ivaretar myndighetenes behov for geologisk informasjon og informasjon knyttet til drift.

6.2. Kapittel 2 Opprydding og sikring

§ 2-1 og § 2-2

Det bør vurderes hvordan den skisserte ordningen for sikring fungerer, og om bestemmelsen sikrer en god balanse mellom virksomhetenes økonomiske balanse, forutsigbarhet og behovet for opprydding.

6.3. Kapittel 3 Krav til kvalifikasjoner ved drift av mineralske forekomster

§ 3-1 - § 3-5 Bergteknisk ansvarlig

Det bør vurderes om kompetansekravet er dekkende og om det er unødig detaljert.

6.4. Kapittel 4 Godkjenning som bergteknisk ansvarlig

§ 4-1 - § 4-6

Se 5.3.

6.5. Kapittel 5 Gebyr og avgifter

Se punkt 4.9. Vurderingen bør ses i sammenheng med oppdrag gitt til DMF.

7. Vurdering av forskrift om kart over underjords- og dagbruddsanlegg

DMF og NGU har gitt innspill om at hele forskriften trolig kan utgå. Utvalget bør vurdere om forskriften er utdatert